

BUL LET IN 3 2014

K etickým a legislativním aspektům
fundraisingu I, STR. 4

ČESKÁ REPUBLIKA

ČLEN AVPO ČR SE PŘEDSTAVUJE

Poznejte svět, poznejte sami sebe

Krátce po vypuknutí 1. světové války se několik Američanů žijících v Paříži rozhodlo, že budou pracovat jako dobrovolní řidiči polních ambulancí při americké nemocnici. Tehdy jistě netušili, že díky jejich iniciativě vznikne organizace AFS (American Field Service – Americká polní služba), která v roce 2014 oslaví sté výročí své existence. V dnešní době už AFS nesváží raněné z bitevních polí, ale dále věrně slouží myšlence, kterou jeden z jejích řidičů vyslovil po skončení 2. světové války: „Musíme se v budoucnu vzájemně lépe poznat, má-li to být budoucnost, jakou si přejeme.“

Foto: AFS Mezikulturní programy, o.p.s.

CESTA K PŘEDCHÁZENÍ VÁLEČNÝM KONFLIKTŮM

V období mezi válkami začali členové AFS finančně podporovat výměny francouzských a amerických studentů. Během 2. světové války byla dobrovolná polní služba AFS reaktivována, rozšířila svoji činnost do dalších zemí a v roce 1945 pomáhala při osvobození koncentračního tábora Bergen-Belsen v Německu. Po válce si členové AFS stále silněji uvědomovali, že výměnné programy jsou nejlepší cestou k nalezení společných lidských hodnot, jejichž prostřednictvím lze dosáhnout porozumění mezi národy, a tak předcházet dalším válečným konfliktům. V roce 1947 se tak uskutečnil historicky první roční program AFS, v rámci kterého do Spojených států odjelo padesát dva studentů z deseti zemí včetně tehdejšího Československa. Dnes najdeme samostatné národní organizace AFS ve více než šedesáti zemích světa. Dohromady tvoří celosvětový systém jednoho z největších dobrovolnických společenství současnosti. Naši studenti, kteří odjeli po válce do USA, byli na dlouhou dobu jedinými československými účastníky programu. V roce

1990 však byla díky nim činnost AFS na našem území znovu obnovena a od roku 1996 funguje v České republice organizace AFS Mezikulturní programy, o.p.s. V současné době česká kancelář AFS spolupracuje s více než sto třiceti dobrovolníky v České republice, více než dvaceti partnerskými kancelářemi ve světě a je členem České rady dětí a mládeže, Asociace veřejně prospěšných organizací a Evropské federace pro mezikulturní vzdělávání.

MEZIKULTURNÍ VZDĚLÁVÁNÍ V PRAXI

Poznání jiné kultury, uvědomění si odlišností ve způsobu života, respektování neznámého a zároveň pochopení svého vlastního kulturního zázemí - to jsou základní pilíře všech programů, které AFS zprostředkovává. Mezikulturnímu vzdělávání se věnuje při práci s českými i zahraničními studenty, hostitelskými rodinami, českými školami i dobrovolníky. AFS poskytuje příležitost k osobnímu rozvoji, poznání přátel z celého světa a obohacení každodenního života. Stejně jako v roce 1947 i dnes vysílá AFS do zahraničí české středoškolačky, a to na tři, šest nebo deset měsíců.

Studenti však už nejezdí jen do USA, ale míří do celého světa od Japonska přes Hong Kong až po Argentinu nebo Mexiko. Žijí v místní hostitelské rodině a navštěvují střední školu v okolí. V průběhu pobytu se účastní několika soustředění, která zajišťují dobrovolníci AFS. Cílem těchto víkendových setkání je reflexe mezikulturních zkušeností a pochopení rozdílů mezi kulturami v širších souvislostech. Studenti se tak postupně stávají samostatnějšími, dospívají a zjišťují, že kromě nového jazyka si mohou domů přivést i větší rozhled a schopnost řešit složité životní situace.

Stejnou možnost nabízí AFS Mezikulturní programy, o.p.s. též zahraničním studentům, kterým zprostředkovává hostitelský program v České republice. České hostitelské rodiny otevírají každoročně svůj domov studentům z Brazílie, Thajska, Itálie či USA. Každé léto přijíždí do České republiky kolem sedmdesáti studentů z více než dvaceti zemí, aby poznali českou kulturu, naučili se český jazyk, ale také například pochopili náš humor. České rodiny z celé republiky se stávají průvodci naší kulturou a

**Mezikulturní
programy
Česká republika**

navazují často celoživotní přátelství se studentem i jeho rodinou.

SÍLA DOBROVOLNICTVÍ

AFS v České republice spolupracuje intenzivně i s hostitelskými školami, kterým nabízí semináře pro pedagogy zaměřené na integraci zahraničních studentů do výuky, pracovní materiály pro studenty a další podporu v průběhu roku. Zároveň zprostředkovává školám možnost účasti na mezinárodní konferenci pro pedagogy v Turecku nebo uspořádání třídní výměny s některou z našich partnerských zemí. Své aktivity AFS uskutečňuje ve spolupráci s dobrovolníky, kteří zajišťují hostitelským rodinám podporu, pomáhají studentům s

adaptací, vyhledávají nové rodiny, organizují aktivity a soustředění pro studenty nebo prezentují organizaci ve školách nebo na veletrzích. Stejně jako při zakládání organizace na začátku 1. světové války stojí i dnes činnost AFS na dobrovolné práci lidí, kteří věří, že mezikulturní poznání je v současném světě potřebné pro vzájemné pochopení a toleranci.

Monika Nikolova
Programová vedoucí

AFS Mezikulturní programy, o.p.s.

Jana Masaryka 44
120 00 Praha 2
e-mail: info@afs.cz
tel.: 222 317 138
Číslo účtu:
19-5530300257/0100
<http://www.afs.cz>

ČLEN AVPO ČR SE PŘEDSTAVUJE

„Pojď, budu Ti číst“, tak zní motto neziskové organizace Celé Česko čte dětem

Jmenuji se Eva Katrušáková a jsem zakladatelkou a ředitelkou neziskové organizace Celé Česko čte dětem, která již sedmým rokem vede stejnojmennou osvětovou a mediální kampaň. Spolu se svým týmem bych se chtěla dopracovat k tomu, aby se rituál předčítání dětem v rodinách stal pravidelným a aby jej rodiče vzali za své.

ČÍM SE NAŠE ORGANIZACE ZABÝVÁ A KOLIK LIDÍ JI ŽENE VPŘED?

Naše kampaň neříká JDI A ČTI SI, ale POJĎ, BUDU TI ČÍST. Posláním obecně prospěšné společnosti Celé Česko čte dětem je prostřednictvím společného čtení budovat pevné vazby v rodině. Pravidelné předčítání dětem má obrovský význam pro rozvoj jejich emocionálního zdraví. Předčítání rozvíjí paměť a představitivost, učí myšlení. Předčítání utváří pevné pouto mezi rodičem a dítětem. Heslo naší kampaně zní: Čtíme dětem 20 minut denně. Každý den! Čtení učí děti rozeznávat dobro od zla a povzbuzuje k reflexi nad důsledky vlastních slov a činů. Klíčový je čas strávený s dítětem, bezpodmínečná pozornost, kdy se dítě cítí milované a důležité. Díky společnému čtení se budují pevné vazby v rodině a rodina sdílí společný prostor, čas a emoce, což je dnes, v době virtuálních domácích členů rodiny, jako je počítač, televize nebo mobil, podstatná věc. Podařilo se mi vytvořit výborný pracovní tým lidí (mimočlánkem čítá 3 osoby), kteří si zvykli na můj styl práce, funguje nám to

a věřím, že dokážeme velké věci. Neocenitelná je zásluha sedmi desítek regionálních koordinátorů, dobrovolníků, kteří šíří ideje organizace Celé Česko čte dětem do různých koutů České republiky.

V ČEM SE LIŠÍME OD JINÝCH PODOBNÝCH ORGANIZACÍ?

Celé Česko čte dětem jde ke kořenům rodinné pospolitosti a podporuje emoční zdraví dětí, a to už od nejtěšnějšího věku. Snažíme se oslovit a zaujmout co největší počet rodičů, učitelů, vychovatelů a dalších dospělých z nejbližšího okolí dítěte. Rodiče rozhodují o dlouhém a šťastném dětství svých ratolestí a jsou jeho strůjci. Celé Česko čte dětem neizoluje děti od rodiny pouze ke knize. Společné čtení doma vytváří pocit bezpečí a buduje pevné emoční vazby. Zároveň tím utváří pozdější vztah ke čtení a literatuře. Sedmdesát procent dětí, kterým se v dětství předčítalo, se stává čtenáři. Co je cílem naší práce a kdy ho dosáhneme? Naše cíle jsou od prvního dne existence organizace stále stejné. Chceme oslovit co nejširší veřejnost, zaujmout co nejvíce rodičů,

učitelů a dalších dospělých z nejbližšího okolí dítěte. Chceme se dostat do co největšího počtu domácností, škol, školek, mateřských center, ambulancí lékařů, psychologických poraden atd. Proto vedeme jak osvětovou, tak mediální kampaň. Celé Česko čte dětem je největší kampaní na podporu emočního zdraví dětí a jejich čtenářské gramotnosti u nás. K dnešnímu dni jsme rozvinuli přes třicet různých celostátních projektů (Jen pro ilustraci: Moje první kniha, Klub škol, které čtou, Klub školek, které čtou, Babička do školky, soutěž Knihorej, Plakát roku atd.). Dále jsme založili tradici „týdnů čtení dětem“ v České republice. Je to běh na dlouhou trať...

KDE BEREME MOTIVACI PRO NAŠÍ PRÁCI?

Motivací jsou nám například každodenní emaily, které dostávám já i moje spolupracovnice. Jsou to osobní výpovědi rodičů, učitelů, knihovníků a dalších lidí, kteří nám sdělují své osobní poznatky, zkušenosti či příběhy. Při našich akcích se také setkáváme se spoustou nadšených příznivců a podporovatelů, kteří sdílejí myšlenky o důležitosti předčítání dětem. Vidíme též konkrétní posuny ve vztazích rodičů a dětí, v rozvoji dětské komunikace, vyjadřování a později také vznik čtecích návyků u dětí. Důležitý je osobní příklad, a to jak v rodině, tak ve škole. Výborné zkušenosti a zpětné vazby od rodičů, učitelů a seniorů máme díky projektu Babička a dědeček do školky. V rámci tohoto projektu chodí senioři pravidelně číst do školek. Po krátkém dopoledním předčítání dětem rozdají také pohádku na domácí čtení, kterou jim za domácí úkol přečtou rodiče. Další den se pak babička či dědeček ptají na obsah pohádky, čtené rodičem. Tím dochází k motivaci nejen dětí, ale také rodičů, aby předčítání zařadili k pravidelným rodinným rituálům.

CO BYCHOM V MINULOSTI UDĚLALI JINAK?

Nespokojili bychom s podporou pouze od jednoho sponzora. Poučili jsme se z vývoje v

minulých letech a nespolehnáme už jen na podporu z jednoho zdroje, vždy jich máme několik a více se zaměřujeme na individuální dárcovství, nemalou měrou nám pomáhají též dobrovolníci.

KTERÉ ZNÁMÉ OSOBNOSTI POMÁHAJÍ V PROPAGACI ORGANIZACE NEBO KONKRÉTNÍHO PROJEKTU?

Spolupracujeme s více než osmdesáti známými osobnostmi ze světa kultury či sportu. Jsou to

Eva Katrušáková, ředitelka a zakladatelka organizace. Foto: Celé Česko čte dětem, o. p. s.

například Michal Horáček, Zdeněk Svěrák, Dagmar Havlová, Jan Hřebejk, Jaromír Nohavica, Aneta Langerová, Michal Viewegh s ženou Veronikou, Arnošt Goldflam, Barbora Špotáková, Kateřina Neumannová, Viktor Preiss, Libuše Šafránková, Dominik Hašek, Ewa Farna, Eliška Hašková Coolidge, Lukáš Hejlik, Jiří Lábus, Alena Ježková, Daniela Krolupperová, Daniel Mrózek a další.

Eva Katrušáková
ředitelka

Celé Česko čte dětem, o. p. s.

Janáčkova 10/1426
702 00 Ostrava -
Moravská Ostrava
e-mail: katrusakova@
ctmedetem.cz
číslo účtu: 204 13 50 54/0300
www.celeceskoctedetem.cz

Díky společnému čtení vznikají v rodině pevné vazby. Foto: Celé Česko čte dětem, o. p. s.

Z ČINNOSTI AVPO ČR

K etickým a legislativním aspektům fundraisingu I

Kvalitní a efektivní fundraising je pro fungování a udržitelnost neziskových organizací klíčový. Nejedná se však o jednoduchou disciplínu. Nejde jen o to, že vyžaduje širokou škálu znalostí a dovedností, různé fundraisingové aktivity skrývají též řadu etických nástrah a je třeba při nich vyhovět řadě legislativních požadavků. Jak známo, neznalost zákona neomlouvá a rozšířený postoj, že se přece nic nemůže stát, když jsme „ta neziskovka“, se nemusí vyplatit.

V tomto článku se zaměříme na některé povinnosti, které pro neziskové organizace vyplývají ze zákonů č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, č. 480/2004 Sb. o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (zákon o některých službách informační společnosti), č. 117/2001 Sb. o veřejných sbírkách a o změně některých zákonů (zákon o veřejných sbírkách) a č. 202/1990 Sb. o loteriích a jiných podobných hrách ve znění novely zákona č. 215/2013 Sb.

První dva zmíněné předpisy se týkají především rozesílání dopisů a e-mailů, kterými neziskové organizace oslovují známé i neznámé adresáty aby je požádaly o podporu. Různé databáze korespondenčních, nebo ještě častěji e-mailových adres, jsou dnes poměrně běžným a cenově relativně dostupným artiklem. Jejich původ je však nezřídka neznámý a není tak jasné, zda vnikly v souladu s platnou legislativou. Běžnou praxí je i to, že neziskovky používají balíky adres, které nashromáždily vlastními silami a různě je mezi sebou sdílejí. Považují je jaksi přirozené za svůj majetek, se kterým mohou volně nakládat, aniž by si dělaly hlavu se souhlasem majitelů s dalším využitím jimi poskytnutých kontaktů. Přitom zákon č. 480/2004 Sb. jasně stanoví, že rozesílání reklamních sdělení je možné pouze s výslovným souhlasem adresáta a zaslání jakýchkoli nevyžádaných sdělení zapovídá. Málokdo si sice připouští, že by opravdu mohly nastat nějaké problémy, ovšem za zaslání tzv. spamů navrhuje zákon pro právnické osoby sankci až do výše deseti milionů korun.

Další poměrně citlivou oblastí jsou veřejné sbírky. Zákon č. 117/2001 Sb. jasně vymezuje povinnost sbírku předem nahlásit a poměrně obsáhle popisuje, co to vlastně sbírka je: „Veřejnou sbírkou je získávání a shromažďování dobrovolných peněžitých příspěvků od předem neurčeného okruhu přispěvatelů pro předem stanovený veřejně prospěšný účel, zejména humanitární nebo charitativní, rozvoj vzdělání, tělovýchovy nebo sportu, nebo ochrana kulturních

Chovejme se tak, aby dárci zůstávali usměvaví. Foto: Abbie Rowe, National Archives and Records Administration. Zdroj: Wikimedia

památek, tradic nebo životního prostředí (dále jen "sbírka")". Do režimu veřejné sbírky tedy spadá například kasička, umístěná na chodbě naší neziskovky nebo v kanceláři ředitele organizace, ale může mu podléhat i dobrovolné vstupné na akci či vstupné na benefiční akci, navýšené o dar.

Poslední zmíněný zákon č. 202/1990 Sb. o loteriích upravuje, mimo jiné, i oblíbené tomboly. Zmíňme dvě povinnosti, které z jeho textu pro jejich organizátory vyplývají:

- 1. každá tombola smí být provozována pouze na základě povolení.
- 2. Účastníkem může být jen osoba, která dovršila 18 let věku. Provozovatel tomboly musí tedy učinit taková opatření, aby se neplnoleté osoby nemohly hry zúčastnit.

Mnohým mohou všechna tato pravidla připadat zbytečně komplikovaná a obtěžující, vyplývají však z platných zákonů, a proto je třeba je respektovat, a to tím spíše, jestliže

chceme usilovat o jejich racionální změny. Mnozí si možná nyní řeknou: „Ale takhle to přece dělají všichni, proč zrovna my bychom se měli v něčem omezovat?“. Odpověď tkví v etických nárocích na činnost neziskových organizací. Právě veřejně prospěšný sektor, kterému už z jeho podstaty připadá úloha být v naší společnosti nositelem mravních hodnot a prosazovatelem etických principů, by měl jít v dodržování zákonů příkladem.

Některé agresivní techniky direct marketingu jsou z etického hlediska problematické i v běžném obchodním styku, natož při oslovení potenciálních dárců neziskovou organizací. Dárce přece není zákazník, kterému je třeba za každou cenu vnutit náš produkt. Pokud jej oslovujeme e-mailem, který je jen jedním v dlouhé řadě spamů, jak ho pak přesvědčíme, že naše úmysly jsou zcela jiné než nabídka výletu na předváděcí akci?

Dárce by neziskovka měla oslovit především veřejnou prospěšností svých aktivit, spolehlivostí, seriózností a kvalitou svého přístupu i služeb. Účely fundraisingových aktivit mohou být samozřejmě různé,

a podle toho se mohou lišit i použité nástroje a přístupy. Každý z nich má přitom své výhody a limity. Například fundraising vedený přes sociální sítě je vhodné používat pro jednorázové kampaně, zatímco dlouhodobého dárce stále nejlépe získáme osobním kontaktem. V dnešní době to možná zní poněkud staromilsky, ale dlouhodobými podporovateli se zkrátka stávají lidé, kteří o neziskovce něco ví a jejichž názory souznějí s jejím posláním.

Mnohé neziskové organizace, a věřme, že velká většina, výše zmíněná zákonná i etická pravidla znají a respektují je. Chápu, že pokud má být veřejně prospěšný sektor respektovaným partnerem pro veřejnou a podnikatelskou sféru, nesmí se jeho členové pohybovat po hraně nebo dokonce za hranou pravidel. Jedině takové neziskovky, které si nehledají postranní cestičky, ale ubírají se vždy viditelně středem, mohou rozvíjet korektní vztahy s dárci, stimulovat rozkvět filantropie, ale také poukazovat na nešvary, které ve společnosti bují.

Milada Šnajdrová
Členka správní rady AVPO ČR

INFORMUJEME

V Senátu se diskutovalo o budoucnosti financování neziskového sektoru

Veřejné slyšení na téma *Budoucnost financování neziskového sektoru* proběhlo na půdě Senátu Parlamentu ČR 3. března, jeho svolavatelé byli místopředsedkyně senátu Miluše Horská a Výbor pro hospodářství, zemědělství a dopravu. Během celodenního programu zazněly příspěvky zástupců několika ministerstev a reprezentantů řady neziskových organizací, nechyběli ani odborníci na právo pro neziskové organizace, kteří se podíleli na tvorbě nového občanského zákoníku. Účelem tohoto článku není rozebírat důvody, proč tuto změnu uskutečnit, ale popsat způsob, jak ji prakticky provést.

Uvítací proslovy před zaplněným sálem přednesly nejprve Ing. Jaromír Strnad, za zmíněný senátní výbor a místopředsedkyně Mgr. Miluše Horská, která navíc vyjmenovala hlavní problémové okruhy a vyslovila přání vytvořit pro financování neziskového sektoru ucelenou koncepci. Ministr pro lidská práva a rovné příležitosti, který je ze své pozice též předsedou Rady vlády pro neziskové organizace Mgr. Jiří Dienstbier se z účasti omluvil. Zastoupila jej ředitelka Sekce pro lidská práva Mgr. Martina Štěpánková, která shrnula, jaké podklady k financování neziskových organizací má vláda k dispozici.

STATISTIKA A PROSLOVY BEZ OPTIMISMU

Ve dvou dopoledních blocích se u řečnického pultu střídali vyslanci jednotlivých ministerstev se zástupci neziskových organizací. Na úvod Ing. Zuzana Prouzová, Ph.D., z Centra pro výzkum neziskového sektoru Masarykovy univerzity v Brně, představila materiál mapující podobu neziskového sektoru a jeho financování z veřejných zdrojů v roce 2012. Z něho vyplývá, že podpora neziskových organizací se pohybovala kolem jedenácti miliard korun, z čehož však kolem čtyřiceti procent šlo na podporu sportu.

Následující vystoupení zástupců jednotlivých rezortů zavdala důvody k optimismu jen částečně. V příspěvcích náměstkyně ministry kultury PhDr. Anny Matouškové, náměstkyně životního prostředí Ing. Jana Kříže, ředitelky odboru zdravotních služeb Ministerstva zdravotnictví MUDr. Heleny Sajdlové a zástupkyně Ministerstva práce a sociálních věcí Ing. Lindy Maršíkové opakovaně zaznívalo, že po boleslivém propadu objemu dotací, způsobeném úspornou politikou minulých vlád, dochází opět k navyšování finančních prostředků určených pro podporu neziskových organizací. Řečníci vyslovovali též pochopení pro problémy neziskovek, které se musejí potýkat s náročnou administrativou a

zpravidla nemohou získat víceletou podporu, zároveň však doplňovali, že nelze porušovat již nastavené regule pro čerpání různých programů a další, často zákonná pravidla. Též se ukázalo, že jednotlivé centrální úřady nemají často jasno, jakými částkami neziskový sektor celkově podporují, neboť výsledky propočtů se mohou velmi lišit dle použitých metodik. Povzbudivější bylo jen vystoupení ředitele odboru pro mládež Ministerstva školství Mgr. Michala Urbana, který představil systém víceletých programů státní podpory pro práci s dětmi a mládeží. Zmínil také označení Organizace uznaná MŠMT pro oblast práce s dětmi a mládeží, které je určitou garancí kvality a spolehlivosti.

POHLED Z DRUHÉ STRANY

Za neziskové organizace vystoupil nejprve Václav Kepř z Arcidiecézní charity Olomouc, který shrnul význam práce neziskovek v oblasti sociálních služeb a konstatoval, že jejich postavení směrem k poskytovatelům dotací je nedůstojné a plně problémů. Jsou nuceny plnit řadu povinností, často z nejasného důvodu, přitom se však nemohou opřít o jednoznačná pravidla, neboť nejen v oblasti výkladu zákona o sociálních službách, panují nejasnosti a objevuje se množství protichůdných výkladů. Jeho stanovisko podpořil i Ing. Ivo Kačaba, ředitel Proxima Sociale, o. p. s. Poměrně emotivní byla vystoupení Mgr. Evy Kejkrtové-Měřičkové z Dejvického divadla a Mgr. Yvony Kreuzmanové ze sdružení Tanec Praha. Shrnovaly význam živé kultury pro společnost a poměřovaly výši její podpory s prostředky, které stát vynakládá na opravy památek. Kromě volání po navýšení dotací však v jejich projevech nezazněly žádné konkrétní návrhy, jak této oblasti pomoci. Dopolední část uzavřel příspěvek Mgr. Júlie Sokolovičové, která zdůraznila, že ekologických neziskovek se úsporná politika minulých vlád dotkla zvláště citelně a vyzvala orgány státní správy, aby jejich nabídky více akcentovaly při zadávání veřejných zakázek.

DAŇ Z PŘÍJMU BY BYLO NEJLEPŠÍ ZRUŠIT

V odpoledním bloku bylo zajímavé hned úvodní vystoupení Doc. Ing. Jana Stejskala, Ph.D., z Fakulty ekonomicko-správní Univerzity v Pardubicích, který se zamýšlel nad zdaňováním neziskových organizací. Vyslovil názor, že by bylo vhodné neziskové organizace zcela osvobodit od placení daně z příjmu právnických osob, neboť složitá administrativa snižuje společenský užitek z jejich činnosti a pro stát není finančně efektivní tuto daň spravovat. Ing. Vlastimil Bachor z Ministerstva financí reagoval tím, že zjednodušení a větší daňové úlevy měly být spojeny se statusem veřejné prospěšnosti, avšak zákon, který by jej upravoval na podzim minulého roku nebyl schválen. Podtrhl nicméně, že ministerstvo financí si je situace vědomo a snaží se neziskovým organizacím vycházet vstříc. Jako příklad uvedl možnost využívat tzv. široký daňový základ u o.p.s. a ústavů.

PRÁVNÍ TEORIE A STANOVISKO AVPO ČR

Předtím, než své příspěvky přednesli Doc. JUDr. Bohumil Havel, Ph.D., z legislativní rady vlády a Doc. JUDr. Kateřina Ronovská, Ph.D., z Právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, rozdali organizátoři účastníkům text Vyjádření AVPO ČR k výkladům nové úpravy spolků. Bohumil Havel označil toto stanovisko za zjednodušující a rozvinul poměrně obsáhlý výklad objasňující záměr autorů legislativní úpravy, v němž opakovaně zdůraznil, že podstatný je účel, který organizace sleduje nikoli prostředky, kterými tak činí. Exkurz do právní teorie patrně nevnesl většině zúčastněných do problematiky více světla, zvláště když jej řečník zakončil tím, že je na začátku pro neziskovou organizaci vždy třeba zvolit vhodnou právní formu dle vykonávaných aktivit. Kateřina Ronovská připomněla zejména dlouhou historii spolkové činnosti, a zdůraznila, že právě na jejím základě byla u nás tradičně rozvíjena většina veřejně

prospěšných aktivit a mělo by to tak logicky být i nadále. Přítomný zástupce AVPO ČR v reakci na vystoupení obou právníků konstatoval, že stanovisko AVPO ČR není s jejich výklady v žádném zásadním rozporu a vzájemnému porozumění často brání jen používání odlišné terminologie. Zároveň však zdůraznil, že AVPO ČR sdružující více než devadesát členů nepracuje na úrovni právní teorie ale vyjadřuje se ke konkrétním problémům. Je si vědoma, že důvěryhodnost je pro náš neziskový sektor do budoucna životně důležitá, protože chce aktivně vystupovat proti všemu, co by ji mohlo poškozovat.

Aleš Mrázek

Odkazy
[Videozáznam veřejného slyšení](#)

[Vyjádření AVPO ČR k výkladům nové úpravy spolků](#)

KALENDÁŘ

Zpráva o aktivitách AVPO ČR v únoru 2014

V průběhu února probíhala příprava na pilotní fázi hodnocení spolehlivosti veřejně prospěšných organizací (VPO) v rámci projektu „Cesta ke zvýšení věrohodnosti neziskových organizací: zavedení systému hodnocení spolehlivosti neziskových organizací v ČR“ financovaného z Operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost. Dále proběhlo setkání správní rady AVPO ČR, kde byl připravován plán rozvoje a rozpracován program následující valné hromady Asociace.

VYBRANÉ AKTIVITY AVPO ČR V MĚSÍCI ÚNORU:

4. 2.

Schůzka s grafikem a programátorem nových webových stránek. Bylo doplněno zadání a stanoven termín pro uvedení nových stránek do ostrého provozu.

5. 2.

Zasedání správní rady AVPO ČR. Stanoveno datum konání valné hromady Asociace (16. 5. 2014), dále byl projednán plán rozvoje na léta 2014 – 2016.

7. 2.

Prezident AVPO ČR se účastnil jednání na Ministerstvu spravedlnosti ČR týkajícím se nového návrhu zákona o statusu veřejně prospěšnosti.

20. 2.

Proběhla schůzka za účasti právníka a hodnotitelů zapojených do projektu „Cesta ke zvýšení věrohodnosti neziskových organizací: zavedení systému hodnocení spolehlivosti neziskových organizací v ČR“. Na jejím základě byl vytvořen finální návrh pravidel a smlouvy pro organizace hodnocení v prvním pilotním vzorku.

24. 2.

Účast zástupce AVPO ČR (Aleš Mrázek) na semináři „Jak se mohou neziskové organizace zapojit do komunitně vedeného místního rozvoje (CLLD). Nové možnosti v programech evropských fondů v období 2014 – 2020“. Seminář se konal v Brně v sídle Nadace Partnerství.

SPLNĚNO V MĚSÍCI ÚNORU:

✓ Vytvoření harmonogramu pro první pilotní fázi hodnocení spolehlivosti VPO v rámci projektu „Cesta ke zvýšení věrohodnosti neziskových organizací: zavedení systému hodnocení spolehlivosti neziskových organizací v ČR“. Od začátku března do konce června 2014 projde hodnocením celkem deset členských organizací AVPO ČR.

✓ Rada pro značku spolehlivosti VPO schválila znění pravidel a smlouvy, která bude uzavírána s členskými organizacemi zapojenými do pilotního hodnocení v rámci projektu „Cesta ke zvýšení věrohodnosti neziskových organizací: zavedení systému hodnocení spolehlivosti neziskových organizací v ČR“.

✓ Uzavření dohody s Nadací Forum 2000 o pořádání konference „Podnikání jako metoda fundraisingu neziskové organizace“, která se uskuteční 24. dubna 2014 v Národní technické knihovně.

BULLETIN

Vydává Asociace veřejně prospěšných organizací ČR (AVPO ČR)

Malé náměstí 12,
110 00, Praha 1

IČ: 72074086

Tel: 224 239 876

E-mail: avpo@avpo.cz

www.avpo.cz

Bankovní spojení:
238350465/0300

Odpovědný redaktor:

Mgr. Aleš Mrázek

Sazba a grafická úprava:

Friends' Factory, s.r.o.